

ת"פ (חיפה) 5561-05-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 5561-05-25 - מדינת ישראל נ' פלוני שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 5561-05-25

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[15.07.2025]

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין ותקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב) + סעיף 379 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים ולהם שני ילדים משותפים.

בתאריך 26.4.25 סמוך לשעה 20:15 הגיעה המתלוננת לחדר כושר בטירת הכרמל (להלן: "חדר כושר") באמצעות רכב והחנתה אותו בחניון סמוך לחדר הכושר (להלן: "החניון").

משעמדה המתלוננת בדלפק חדר הכושר על מנת להירשם, הגיע הנאשם מאחורי המתלוננת וחטף מידה את טלפון הנייד ונטל מהדלפק את מפתחות הרכב, ארנק שהכיל בתוכו ₪ 2,000 מזומן וכרטיס אשראי של המתלוננת, תוך שהוא אומר "אף אחד לא ירשום אותה פה".

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס בידה ומשך אותה לעבר המעלית לכיוון היציאה לחניון. משהיו השניים בדרך לחניון, נטל הנאשם מארנקה של המתלוננת ₪ 2,000 מזומן ואת כרטיס האשראי שלה, וזאת ללא הסכמתה.

במעמד זה, איים הנאשם על המתלוננת בכל שאמר לה: "את לא תחזרי לפה את תהיי בבעיה את אישה נשואה את לא תעשי מה שאת רוצה אני אדאג שלא תהיי פה יותר".

משהגיעו השניים לרכבה של המתלוננת ועל רקע ויכוח בעניין ילדיהם, איים הנאשם על המתלוננת שלא כדן בגופה בהתנהגות בכך שרכן לעברה עם ראשו והלה התגוננה מפניו בכך שהרימה ידה והדפה אותו ממנה.

משביקשה המתלוננת מהנאשם שיחזיר לה את רכושה, צעק עליה הנאשם והתקרב אליה עם גופו. משהפציר הנאשם במתלוננת להיכנס לרכב והיא סירבה לכך, תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה בעודו מנסה לפתוח את הרכב באמצעות שלט.

בהמשך קיבל הנאשם שיחת טלפון, ומשסיים את השיחה התקרב במהירות למתלוננת ותקף אותה בכך שמשך בחוזקה בשערות ראשה, גרר אותה משערותיה לכיוון הרכב מספר מטרים ודחף אותה באמצעות ידיו.

בהמשך למתואר, המשיך הנאשם לצעוק על המתלוננת ותקף אותה שוב בכך שדחף אותה וירק עליה. הנאשם דרש מן המתלוננת שתיכנס לרכב ומשסירבה, ירק עליה ודחף אותה. בהמשך, החזיר הנאשם למתלוננת את הטלפון שלה ואת ארנקה ודרש ממנה שלא תזמין לו משטרה. אז, נכנסה המתלוננת לרכבה ונסעה מהמקום.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם הכולל 3 הרשעות קודמות בין היתר בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג, איומים וסמים (טע/2).

עוד הגישה המאשימה כתב אישום בגין אלימות כלפי אותה מתלוננת, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת"פ 1309-12-22 שם הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר על תנאי בן 5 חודשים (טע/3). המתלוננת העידה ומסרה כי היא והנאשם נמצאים בהליך גירושין, כי היא מבקשת כי יקלו בעונשו של הנאשם וכי היא חושבת שמקומו לא בכלא אלא כי הוא זקוק לטיפול.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה, בטיעונים בכתב (טע/1) ובעל פה, טען כי הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם הגנה על גופו, בריאותו, רכושו, ושלווה נפשו של אדם כמו גם על האוטונומיה של הפרט לקבל החלטותיו מבלי שיופנה כלפיו מלל מאיים. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ועתר לקבוע כי מתחם הענש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 5 ל- 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ביקש ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל וזאת נוכח עברו הפלילי מחד והודאתו המיידית מאידך. עוד עתר ב"כ המאשימה להפעיל מאסר על תנאי בן 5 חודשים במצטבר לעונש שיוטל על הנאשם בתיק זה, מאסר על תנאי משמעותי, פיצוי והתחייבות כספית.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מדובר ברף נמוך של עבירות אלימות, בעטיה לא נגרמו חבלות למתלוננת והאירוע הסתכם בדחיפה בלבד. על כן עתר ב"כ הנאשם לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, נטען כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהפעיל מאסר על תנאי באופן שלפחות חלקו יהיה בחופף לעונש שיוטל בתיק זה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי לנאשם ולמתלוננת שני ילדים משותפים הסמוכים על שולחנו, כאשר המתלוננת והנאשם החליטו להתגרש והמתלוננת אינה מבקשת להחמיר בעונשו של הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם אמר כי הוא לוקח אחריות ומבקש סליחה והקלה בעונשו.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבנישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה, רכוש וביטחונה האישי. בנוסף מביצוע עבירת איומים נפגעו ערכים של שלווה נפשה של המתלוננת וזכותה לקבל החלטות מבלי שיופנה כלפיה מלל מאיים. הדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה. במקרה זה הנאשם אף פגע בכבודה של המתלוננת כאשר המעשים בוצעו במרחב הציבורי.

הנסיבות שקשורות בביצוע העבירות:

אמנם לא מדובר בביצוע עבירות מתוכננות באופן מדוקדק, אך האירוע התרחש במכון כושר אליו הגיע הנאשם בעקבות המתלוננת ועל כן לא ניתן לומר כי מדובר באירוע ספונטני. הנאשם תקף את המתלוננת, איים עליה, לקח כספים מארנקה וכל זאת במכון כושר אליו הגיעה המתלוננת להירשם, ותוך רצון לשלוט בה ובמעשיה. תקיפתה של המתלוננת לא הסתכמה בדחיפה אחת בלבד, כטענת בא כוחו, אלא בדחיפות חוזרות של המתלוננת ואף במשיכתה וגרירתה משערותיה לכיוון הרכב. לבסוף, הנאשם אף ירק על המתלוננת, וכל זאת במרחב הציבורי, בין אם ליד דלפק חדר הכושר ובין אם בחניון. מעשיו של הנאשם אף נלוו באיומים כלפי המתלוננת בניסיון לכפות את רצונותיו עליה. הנזק שנגרם מביצוע העבירות על ידי הנאשם: למתלוננת לא נגרמו חבלות כתוצאה ממעשי הנאשם אך בוודאי נגרם לה מפח נפש, והשפלה כאשר המעשים מבוצעים במרחב הציבורי, ואף חסרון כיס לאחר שהנאשם לקח מארנקה 2,000 ₪.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: נוכח נסיבות ביצוע העבירות, רף האלימות שהופעלה, העדר נזק פיזי מחד, והימשכות האירוע מאידך, במהלכו ביצע הנאשם מספר עבירות כלפי המתלוננת, אני קובעת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בעבירות של אלימות במשפחה, שנע בין של"צ במקרים מיוחדים למאסרים בפועל. שני הצדדים הפנו אותי לפסיקה אשר לטענתם מצדיקה את המתחם לו עתרו.

להלן אפנה למספר פסקי דין מהם, לטעמי, ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שבפניי. ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש, בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16) המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון. תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא בצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

· ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע בעבירה של איומים לאחר שהגיע לבית של בת זוגו החיה בנפרד ממנו, בכדי להחזיר את בתם הקטנה לרשותה, על פי הסדרי הראיה. בעקבות ויכוח הנוגע לטיפול בביתם, איום המבקש בפגיעה שלא כדין בגופה ובחירותה של המתלוננת. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איום עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

· בעפ"ג 17030-12-12 מיכאל סבוסין נ' מדינת ישראל (13.3.14), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. הנאשם אחז בשערות ראשה של אשתו, גרר אותה לספה בסלון השליך אותה על הספה, לפת את צווארה, סטר בפניה מספר פעמים, משך שוב את שערות ראשה וגרר אותה על הרצפה וכשהיא שכובה על הרצפה בעט בגבה מספר פעמים וגלגל עליה את השטיח והמשיך להכות אותה. בהמשך היכה אותה באמצעות נעל ושוב משך בשערות ראשה, הקים אותה מהרצפה דחף אותה לחדר השינה תפס ברגלה עד שנפלה על הרצפה ושוב לפת בצווארה. כשניסתה לברוח הנאשם משך אותה לכיוון הבית והכניס אותה לבית ושוב לפת את צווארה השכיב אותה על הארץ כשהוא בועט בה מספר פעמים בראש ובגב. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 22007-036-14 זלאן נ' מדינת ישראל (23.5.14), אליו הפנתה המאשימה, המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים כלפי אשתו שבוצעו במסגרת 4 אישומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם, לכל אחד מהמקרים הכוללים אירוע בודד של תקיפת בת זוג לבדו או יחד עם עבירות איומים הנלוות לו, נע בין עונש מאסר בפועל קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים. מתחם העונש ההולם לכל אחד מהמקרים הכוללים איומים נע בין עונש מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל. המערער נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים על תנאי באופן שחלק חופף וחלק במצטבר, כך שסך הכל על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפת בת זוג ואיומים. שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ, אך נמנע מהמלצה טיפולית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר של שנה. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. הנאשם ערער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים. כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

· בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 מדינת ישראל נ' מאיר שטרית (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הושתו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 52600-08-19 (נת') מדינת ישראל נ' פלוני (22.6.21) הורשע הנאשם על סמך הודאתו, בעבירה של תקיפת סתם ואיומים. לפי העובדות בהן הורשע הנאשם, הוא ניגש לאשתו שישבה על הכיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה ודחף אותה לאחור. כמו כן איים עליה הנאשם שיקנה חומצה וישפוך לה על הפנים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל, ונוכח המלצה חיובית של שירות המבחן והעדר עבר פלילי גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי והתחייבות כספית.

· בת"פ 24681-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני (19.1.23), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים. הנאשם הגיע לבית שתי ובמהלך ויכוח קילל את המתלוננת ותקף אותה באופן שלקח כבל הטענה של טלפון סלולארי וחנק אותה באמצעותו, וזאת בנוכחות הקטינים תוך שמאיים עליה לפגוע בגופה ובגופם של בני משפחתה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 6818-03-23).

· בת"פ 8229-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני (1.12.22), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. המתלוננת נפגשה עם הנאשם, שהיה במשמורת חוקית, כדי להביא אותו לחזקתה ופיקוחה לכתובת מעצר הבית. הנאשם והמתלוננת עצרו בתחנת דלק ובמעמד זה, תקף אותה הנאשם באופן שנתן לה סטירה בפלג גופה העליון. עובד בתחנת הדלק, שראה זאת ניסה להפריד בין הנאשם למתלוננת ובתגובה לכך איים עליו הנאשם כי ידקור אותו באמצעות סכין. מעשיו של הנאשם נפסקו רק ברגע ששוטרים הגיעו למקום ועצרו אותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· בת"פ 24738-02-22 מדינת ישראל נ' ברט (14.9.23) (ניתן על ידי), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם. בין הצדדים ניתן צו הגנה הדדי. חרף האמור, עת חזר הנאשם לביתו מעבודתו, גידפו המתלוננים והנאשם זה את זה, בעוד הנאשם אוחז בטלפון נייד ומתעד את תנועת המתלוננים ומתגרה בהם. בנסיבות אלו, ניגש המתלונן אל הנאשם והדף את הנאשם. המתלוננת הושיטה את ידה לעבר הנייד שאחז הנאשם במטרה להפסיק את צילום המתלוננים. במעמד זה תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, באופן שבעט ברגלה, שעה שגבה היה מופנה אל הנאשם. כתוצאה מהתקיפה, נגרמה למתלוננת אדמומיות ברגלה. בתגובה, הכה המתלונן את הנאשם במכת אגרוף לפניו והמתלוננת הרחיקה את המתלונן מהנאשם. באותו מקרה דחיתי את העתירה לביטול הרשעה וקבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל שבמקרים מתאימים ניתן לרצות בעבודות שירות. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי. יצוין כי במקרה זה לא דובר על אלימות בין בני זוג.

· בת"פ 48715-12-23 מדינת ישראל נ' מריח (18.3.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. בעוד המתלוננת אחזה את בתה הקטנה על ידיה הנאשם סטר ללחייה של המתלוננת ואיים עליה כי ייתן לה מכה באמצעות סכין. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מס' חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו מאסרים על תנאי וקנס.

· בת"פ 47198-07-23 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו ניאת (27.3.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם - בת זוג. לאחר שהתגלע ויכוח בין בני הזוג הנאשם סטר לה באזור הגב עם ידו. בהמשך, סטר לה בפניה, ובאזור הפה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. על הנאשם נגזרו מאסרים על תנאי והתחייבות כספית.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, לרבות מדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לבצע בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל. חריגה ממתחם הענש ההולם:

בנסיבות המקרה שבפניי לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרא ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שקבעתי לעיל.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ובעיקר מהצורך להעיד את המתלוננת. עוד נתתי משקל לעמדתה של המתלוננת, אשר על אף שהחליטה להתגרש מהנאשם ביקשה להקל בעונשו. לחומרא, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, כאשר לחובתו 3 הרשעות קודמות, בין היתר בגין אלימות כלפי אותה המתלוננת. את המעשים מושא תיק זה ביצע הנאשם כאשר מאסר על תנאי בן 5 חודשים תלוי ועומד נגדו, אשר לא הרתיעו מביצוע העבירות פעם נוספת. לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 5 חודשים מיום מעצרו בתאריך 28.4.25.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ 1309-12-22 באופן ש- 3 חודשים יהיו במצטבר וחודשיים בחופף, כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש מאסר של 8 חודשים מיום מעצרו בתאריך 28.4.25.
3. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.
4. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש, ויורשע בגינה.

בנסיבות תיק זה, לא מצאתי מקום להטיל עונש כלכלי על הנאשם. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום. ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, במעמד הצדדים.